

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/76/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710011413
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5710011413.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 13.08.2013 takto

rozhodol:

Obžalovaný

F. I. W. P. Á. Ž. , nar. XX.XX.XXXX K. I.E. E. I., trvale bytom I. E. I., Q.. D. E. Č.. XXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

- v presne nezistenom čase, koncom apríla 2009 a začiatkom mája 2009, najneskôr však do 05.05.2009, v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch, okr. Martin, prišiel obž. F. I. na izbu za B. B., nar. XX.XX.XXXX a A. P., nar. XX.XX.XXXX, kde sa im začal vyhrážať, že obidvaja dostanú bitku a že ich zabije, ak nestiahnu jeho obvinenie z vecí týkajúcej sa X. M., následne prišiel obž. F. I.Á. za B. B. a A. P. na WC a povedal im, že ak ho z toho čo vykonali X. M. nedajú dole a nezoberú to na seba, že ich oboch v spánku zabije, dopichá, pričom v ruke držal vyrobený nožík,

teda

- v trestnom konaní použil hrozbu násilia, aby pôsobil na stranu trestného konania,

čím spáchal

- zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák..

Podľa § 44 Tr. zák. súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., lebo pokladá nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/149/2012 zo dňa 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného F. I., nar. XX.XX.XXXX, za dostatočný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T 76/2010 obžalobu na obv. F. I. pre v bode 1/ zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ zločin marenia

spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom aj vo výrokovej časti tohto rozsudku, v bode 1./na tom skutkovom základe, že
- dňa 19.04.2009 okolo 20,00 hod. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch, okres Martin, na X. oddieli v izbe č. XX, obž. F. I.Ž., popri tom ako s L. F. držal X. M. na stole, povedal B. B., nar. XX.XX.XXXX, aby dal X. M.Á. penis do úst, čo B. B. odmietol, na základe čoho prišiel obž. F. I. k B.W. B. a dal mu facku a povedal mu, aby dal X. M. zadok na tvár, a že ak to nespraví, tak on bude robiť také veci jemu, a že ho zabije, následne B. B. zo strachu pred obž. F. I. priložil svoj zadok na tvár X. M., pričom keď obž. F. I. odchádzal z izby, tak povedal B. B., že keď nebude robiť hneď to čo on chce, bude ho bítavať aj ďalej a roztrhol mu košeľu,
a o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté uznaním viny zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2012, zo dňa 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní rozhodol Okresný súd v Martine rozsudkom sp. zn. 1T/76/2010 zo dňa 16.08.2011, proti ktorému podal obžalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3To/106/2011 zo dňa 19.01.2012 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, ktorým bol súd v ďalšom konaní viazaný a ním sa aj okresný súd spravoval s prihliadaním aj na nové objektívne skutočnosti vzniknuté až po rozhodnutí krajského súdu vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2012 a k tzv. asperačnej zásade.

Okresný súd Martin na hlavných pojednaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného B. B., výsluchom svedka poškodeného A. P., výsluchmi svedkov O. P. W. Š.J. F., postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. bola oboznámená prečítaním výpovedí svedka L.D. F., súčasne boli oboznámené zápisnice o konfrontáciách z prípravného konania medzi obžalovaným a svedkami B. B. a A. P., postupom podľa § 269 Tr. por. boli oboznámené správy ústavov na výkon trestu odňatia slobody k osobe odsúdeného, k ukladaniu disciplinárnych trestov, k prehľadom o pohyboch odsúdených v rámci jednotlivých oddielov v určených obdobiach, a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené aj vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že vo vzťahu k bodu 1/ obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. súd rozhodol osobitným uznesením o zastavení trestného stíhania obž. F. I.. z dôvodov v ňom uvedených, preto odpadla vecná potreba vypočuť svedka X. M. a predmetom rozhodnutia formou rozsudku a v tom i odôvodnenia ostal skutok v podanej obžalobe trestnoprávne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák..

Sám obžalovaný sa zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na hlavnom pojednávaní necítil byť vinným. Na B.Š. B. a A. P. nebol vytváraný žiadny nátlak, nič im nepovedal, ani sa im nevyhrážal nijakým spôsobom. Nevedel si vysvetliť, prečo obidvaja proti nemu vypovedajú. Vypovedal, že po skutku z 19.04.2009 (bod 1/ obžaloby) boli „porozhadzovaní“ na iné oddieli, takže sa už nemohli dostať do kontaktu a nemohli sa preto stretnúť ani na WC, preto ani odvtedy v kontakte s B. B. nebol. Najskôr tvrdil, že sa nemohol stretnúť ani s A. P., neskôr však priznal, že sa s ním mohol stretnúť a aj sa stretol, avšak o skutku sa nerozprávali. Poukázal tiež na to, že ako veliteľ izby bol zodpovedný za všetko na izbe aj vrátane hygieny.

I keď sa sám obžalovaný k spáchaniu žalovaného zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. nepriznal, je z jeho spáchania jednoznačne a priamo usvedčovaný výpovedami svedkov poškodených B. B. a A. P., výpoveďou vypočutého svedka O. P., ktorých výpovede sa navzájom dostatočne a presvedčivo dopĺňajú, na seba nadväzujú a pokiaľ v niektorých výpovediach sú drobné rozpory, tieto sú drobného a nepodstatného charakteru vyplývajúce z povahy a charakteru pobytu všetkých týchto svedkov vo výkone trestu odňatia slobody, z ich dennodenne daného spôsobu života, než je tomu mimo výkonu trestu, z dennodenne vznikajúcimi rôznymi vzťahovými situáciami medzi nimi navzájom, čím je dostatočne toto presvedčivo vysvetlené vo vzťahu k drobným rozporom, avšak podstata konania a podstata skutku tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, ostala zachovaná a dáva dostatočne ucelený a jasný obraz o konaní obž. F. I., ktoré má charakter trestnoprávneho dosahu na trestnoprávnu kvalifikáciu jeho konania uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Svedok poškodený B. B. vo svojej výpovedi v podstate vypovedal a potvrdil, že skutok (pozn.: uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku) sa stal ešte predtým, ako bol priradený na iný oddiel. V noci šiel na

WC s A. P. keď za nimi prišiel obžalovaný s tým, že ak nestiahnu oznámenie v súvislosti s tým prvým skutkom (pozn.: bod 1. podanej obžaloby - zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.), že ich oboch zabije, mal v ruke nožik a začal s ním mávať. Chcel, aby ho z toho vydierania dostali von a aby to zobrali na seba. Vyhrážal sa im tak, že ich v spánku dopichá, držiac pritom v ruke nožik. Po oboznámení sa ním s jeho vlastnou výpoveďou z prípravného konania sa tejto výpovede pridržiava konštatujúc, že sa to stalo tak, ako vypovedal a teda, že priebeh skutku bol taký, ako bol uvedený v obžalobe, obdobne tak aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Potvrdil i to, že obžalovaný prišiel za ním i za A. P. aj na ich izbu, kde sa im vyhrážal, že dostanú bitku a že ich zabije ak nestiahnu jeho obvinenie.

Svedok poškodený A. P. v podstate vypovedal, že obžalovaný sa jemu aj B. B. vyhrážal nožom, tým, že ich dopichá, ak budú vypovedať proti nemu a ak to, čo sa udialo v súvislosti s vydieraním (pozn.: bod 1. podanej obžaloby - zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.) nezoberú na seba. Až po tomto druhom incidente „rozhádzali“ celú izbu, t. j. ich porozdeľovali. Pamätá si i na nôž obžalovaného, ktorý u obžalovaného videl. Na inú izbu boli preložený práve kvôli tomuto incidentu, čo sa stal na izbe. On aj s B. išli za pedagógom povedať, čo sa stalo.

Svedok O. P. priamo potvrdil, že u obžalovaného videl nôž, mal ho na izbe i tento nôž popísal.

Svedok L. F. vo svojej výpovedi uviedol, že sa k veci nevyjadri pre obavu, že by si svojou výpoveďou mohol priviesť trestné stíhanie.

K osobe obžalovaného súd zistil, že podľa hodnotenia ÚVTOS Sučany sa obžalovaný zo začiatku na podmienky výkonu trestu adaptoval bez problémov, bol jedenkrát disciplinárne odmenený, no neskôr viackrát porušil rôzne predpisy v práci, preto bol i z práce vyradený. Po dlhšom pobyte sa v jeho správaní začali prejavovať negatívne stránky, ktoré vyústili do drzého správania, agresivity voči odsúdeným i príslušníkom a zamestnancom zboru, 9 - krát bol disciplinárne potrestaný za fyzické napádania spoluobvinených, ničenie majetku, verbálne i neverbálne napádanie príslušníkov, poranenie spoluodsúdeného. Obdobne tak je vypracovaná správa k osobe obžalovaného i z ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, ktorá konštatuje, že nebol ani jedenkrát disciplinárne odmenený, ale bol 8- krát disciplinárne potrestaný za rôznu protiprávnu činnosť počas výkonu trestu, počínajúc nezachovávaním zásad slušného správania až po fyzické napadnutie spoluodsúdeného. Vychádzajúc z výpisu z registra priestupkov obžalovaný bol viackrát postihnutý pre rôznu protispoločenskú činnosť majúcu charakter priestupkov, vo väčšine prípadov proti majetku, avšak aj proti občianskemu spolunažívaniu a to v období od roku 2005 až do (vrátane) roku 2013. Vychádzajúc z odpisu z registra trestov obžalovaný bol 5 - krát súdne trestaný pre rôznu, vždy úmyselnú, trestnú činnosť i k nepodmienečným trestom odňatia slobody, posledne rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/149/2012, zo dňa 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia aj vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5T/5/2010 zo dňa 12.10.2010, právoplatným dňa 12.10.2010, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia s tým, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2013. Zo správy ÚVTOS pre mladistvých ďalej vyplýva, že obžalovaný bol disciplinárne potrestaný za napadnutie spoluodsúdeného, poškodzovanie ústavného majetku, vulgárne správanie sa, neverbálnu agresiu, fyzickú agresiu, arogantné, drzé, verbálne agresívne správanie voči príslušníkovi, za fyzický útok, za neverbálny konflikt na rôzne druhy disciplinárnych trestov počnúc umiestnením do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase, cez celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na obdobiach v rozmedzí 3-10 dní. Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného, že sa trestnej činnosti nemohol dopustiť, pretože boli oddelení s B. B. a neprichádzali do kontaktu a teda skutok sa nemohol stať, nezodpovedá skutočnosti, vychádzajúc z tejto správy z ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch, z ktorej jednoznačne vyplýva z hľadiska prehľadu o pohyboch obž. F. I. a svedka B. B., že obidvaja boli na 8 oddiely - obžalovaný od 27.03.2009, svedok B. B. od 24.03.2009, obaja však do 05.05.2009, kedy až došlo k ich oddeleniu, z čoho následne i vyplývala úprava skutku vo vyhlásenom rozsudku oproti podanej obžalobe, keď bola precizovaná doba ukončenia trestnej činnosti, keďže obžaloba konštatovala presne nezistený čas začiatkom mája 2009, zo správy ÚVTOS vyplýva, že tomu tak mohlo byť do 05.05.2009, kedy boli obidvaja spoločne na jednom oddieli a až po tomto

dátume došlo k ich oddeleniu. Súčasne uviedli v tejto správe, že nie je možné už v súčasnosti zistiť, či obžalovaný bol v rámci pobytu na 8. oddieli tzv. „veliteľom izby“ číslo XX.

Okresný súd Martin po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto mal jednoznačne a bez pochybností preukázané, že obžalovaný svojím priamym úmyselným konaním v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zák. naplnil všetky zákonné znaky žalovaného zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., lebo v trestnom konaní v súvislosti so skutkom pod bodom 1/ obžaloby (zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.), použil hrozbu násillia - vyhrážanie sa bitkou a zabitím, aby tak pôsobil na stranu trestného konania - svedkov poškodených B. B. a A. P., s cieľom dosiahnuť zrušenie svojho obvinenia a vzatia tejto trestnej činnosti na nich. Pretože Okresný súd Martin v ďalšom konaní v rámci hlavných pojednávaní postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s právnym názorom krajského súdu a s povinnosťou prihliadať aj na zastavenie trestného stíhania pre skutok pod bodom 1./ podanej obžaloby, pre rozhodnutie o skutku v inom trestnom konaní s uznaním viny pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom istom skutkovom základe, rozhodol, že sa ďalšie dôkazy na hlavnom pojednávaní vo veci sp. zn. 1T/76/2010 vykonávať nebudú.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností, súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. na spôsob spáchania trestného činu - zločinu a jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, aj na osobu obžalovaného, tiež na jeho pomery a možnosti nápravy. U obžalovaného pritom nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, bola zistená jedna príťažujúca okolnosť spočívajúca v skutočnosti, že už bol v minulosti odsúdený. Zvážiac tak všetky zistené skutočnosti prihliadajúc aj na čas spáchania žalovanej trestnej činnosti pred viac ako štyrmi rokmi, súd u obž. F. I. upustil od uloženia súhrnného trestu, ktorý by mal byť inak uložený, keďže súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/149/2012 zo dňa 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného F. I., nar. XX.XX.XXXX, za dostatočný, musel tiež prihliadať na ústavnú a následne zákonnú zmenu v pohľade na ukladanie trestov a zrušenie tzv. asperačnej zásady, v zmysle ktorej bol pôvodne (v prvom rozsudku okresného súdu) ukladajú obžalovanému „asperačný“ súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, ku ktorému už v súčasnosti nebol dôvod pre zrušenie tejto asperačnej zásady a ďalšie „nové“ už uvádzané posledné odsúdenie k niekoľkoročnému výkonu trestu odňatia slobody, neopomínajúc ani faktor uplynutia času od spáchania prejednávanej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.